

[ORYJENS *sb m*

oryjens, oryjent *a.* oryjens.

Teksty nie oznaczają pochyleń.

sg N oryjens. ◇ G oryjentu.

Sł stp brak, Sł stp nazw os: Oryjent, Cn brak, Linde bez cytatu: oryent.

Wschód [oriens, orientis – wschód słońca Mącz 268d; wschód słońca, miejsce świata, gdzie słońce wschodzi – oriens Cn]: pełna teraz Azja [!] pełna Graecia y Egipt y wśzytek Oriens więźniow wálznych RotRozm F4v; Z Oryjentu je pisze [że pochodzą ze wschodu], Kolno Zachód trzyma, Mądry człek takiej prawdzie wiary dawać nie ma. BogowieFalsz 185.

Synonim: wschod.

FP